

UVOD

O eksperimentalnoj pedagogiji kao posebnom pedagoškom pravcu govori se počev od Mojmana (E. Meumann) i Laja (W.A.Lay), koji su u svojim delima obrazložili osnove ove nove pedagoške orijentacije, odredili njene zadatke i metode, objasnili njen odnos prema dotadašnjoj pedagogiji i ukazali na put njenog daljeg razvoja. Istraživanja koja su radili, radovi koje su pisali, časopisi koje su pokretali, laboratorije koje su osnovali, doprinose širenju ovog pravca i na druge sredine van Nemačke, njegove kolevke.

Eksperimentalnoj pedagogiji značajan doprinos dali su i neki drugi pedagozi i psiholozi, kao što su : Bine (A. Binet), Hol (S. Hall), Torndajk (R. Thorndike), P. Radosavljević, A. Nečajev, Biz (R. Buyse), Planšar (E. Planchard), Dortan (R. Dottrens) i Mialare (G. Mialaret).

Pojava eksperimentalne pedagogije za pedagošku nauku predstavlja značajnu novinu, bitan preokret, koji se pre svega izražava na metodološkom planu. Međutim, ekspreimentalnoj pedgaogiji, pedagoškom pokretu koji je uveo ekperiment u područje vaspitanja, nije do sada poklanjana posebna pažnja niti u svetu niti kod nas.

Eksperimentalna pedagogija nudi pedagogiji novu metodu istraživanja. Ona se temelji na empirijskim istraživanjima i primenjuje empirijske postupke radi dolaženja do podataka. Eksperimantalna pedagogija se nasuprot filozofskoj, deduktivnoj, spekulativnoj pedagogiji okreće vaspitnoj praksi, istažuje je i traži odgovore na postavljena pitanja. Ona želi da izvodi zaključke na osnovu proučavanja prakse, merenja, na osnovu činjenica, da proverava i dokazuje svoje tvrdnje. Dakle, eksperimantalna pedagogija se javlja kao pokušaj zasnivanja pedagogije na eksperimentalnim i empirijskim istraživanjima uopšte.

Stav eksperimentalne pedagogije prema tradicionalnoj, normativnoj pedagogiji

Eksperimantalna pedagogija nastala je u protivstvu prema staroj, tradicionalnoj, a posebno u protivstvu prema herbartovskoj pedagogiji. Njeni predstavnici uporono su nastojali da je odvoje od stare pedagogije, da se jasno suprostave njoj, Ona predstavlja zaista bitnu novinu u odnosu na dotadašnju pedagogiju.

Ona, u određenom smislu, predstavlja bitan preokret u pedagogiji.

Eksperimentalna pedagogija nije nastala odjednom, nezavisno od stare pedagogije. Izvesnih pokušaja i ideja za takav način rada, za kakav se zalagala eksperimentalna pedagogija, bilo je i u pedagogiji pre ovog pokreta. Mojman piše da se naučne novosti nikad ne javljaju odjednom, da nikad nisu nešto apsolutno novo, nego su uvek sve postepenija dalja obrazovanja pređašnjih misli. S toga on kaže da je eksperimentalna pedagogija nastala pod uticajem istraživanja drugih emirijskih nauka (pre svega psihologije), a sa druge strane kao dalje obrazovanje podsticaja i pokušavanja za naučno zasnivanje pedagogije.

Mada je u pedagogiji prošlosti našla ideje za svoj razvoj, eksperimentalna pedagogija je prema dotadašnjoj pedagogiji u celini, a posebno prema herbartovskoj, imala negativan stav. Predstavnici eksperimentalne pedagogije, a posebno njeni osnivači, žestoko su kritikovali staru pedagogiju i novi pokret veoma jasno diferencirali od nje.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com